

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI PAMĚTNÍKA ERIKA NAVARY



Zpracovali: Vojtěch Šoula a Jakub Kos ze ZŠ Evžena Rošického 2, Jihlava, pod vedením paní učitelky Jiřiny Nápravníkové

Erik Navara se narodil 24. února 1931 v Brně.

Jeho dětství bylo krušné. Už v sedmi letech byl poslán rodiči do USA, protože se obávali vypuknutí války.

Boje ani po roce, stráveném u strýce v Americe nepřišly, a tak se vrací Erik domů. Přesněji už do Protektorátu Čechy a Morava.

Ovšem, brzy na to, křehký světový mír vystřídala nelítostná světová válka. Erik ji prožíval v Telči, kde ho nijak výrazně nezasáhla. A ani následný odsun německé menšiny moc nevnímal.

Školní léta strávil na gymnasiu..

Dále studoval v Ostravě, kde získal titul inženýra. Tam poznal i svojí budoucí manželku Illu, se kterou se roku 1953 vzali.

Dále musel nastoupit na vojnu.

“Na vojnu mám vzpomínky míchané. Byla celá na Slovensku. Odvedli mě do Levic, kde jsem předtím nikdy nebyl a potom taky ne, byla to taková švanda. Někdy to nebyla švanda.”

Před tatínkovou smrtí se dozvídá o jeho hrdinském, ale i velice riskantním činu.

Během 2. světové války si dopisoval s Albertem Einsteinem a vynalezli společně akustické torpédo - účinnou zbraň proti nacistickým ponorkám.

Kdyby na to tehdy nacisté přišli, mohli by celou rodinu popravit.

Další milník v životě Erika, a celé jeho rodiny byl srpen šedesát osm a okupace Československa komunistickými vojsky.

Erik byl tehdy na studiích ve Švédsku, jeho žena byla v Košicích a dcera v Americe. Nastal strach, že se zavřou hranice a jejich rodina bude roztržena po světě.

Illa měla štěstí, podařilo se jí přes hranice utéct.

Tento nebezpečný krok je všechny zachránil od života za železnou oponou.

Erikova rodina dál žila ve Švédsku a on tam začal pracovat jako profesor.

Dále měl možnost vyučovat v Zambii a také v Zimbabwe.

Všude se věnoval oboru metalurgie.

Většinu života prožil v cizině. Naučil se tak mnohému a získal všemožné vzpomínky a poznatky.

A z ciziny si odvezl i řadu titulů a suvenýrů. Ovšem také zajímavé krédo, kterým se řídí:

„Tím, že jsem byl v mnoha zemích, jsem absolutně proti rasismu. Černý nebo bílý, to vůbec nerozhodovalo. Spíš jsem hodnotil lidi podle jiných kritérií, než podle nějaký rasy. A člověk musí vždycky dělat to, co ho baví. A ne se nějak nutit do něčeho jenom proto, aby se uživil. To je nesmysl, to je pak každý nešťastný.“

